

Krajowa tlenoterapia w Wielkopolsce

W dniach od 22 do 24 czerwca br. byliśmy w Sierakowie gospodarzami spotkania polskich ośrodków prowadzących tlenoterapię w warunkach domowych u osób z niewydolnością oddechową w przebiegu przewlekłych schorzeń płuc i oskrzeli.

SZCZEPAN
COFTA

Spotkania – odbywane od ponad dwudziestu lat – mają charakter roboczy i są okazją do zapoznania się z obecnym stanem wiedzy oraz wymiany uwag związanych z organizacją opieki w naszych warunkach.

W tym roku organizatorami – wraz z Katedrą i Kliniką Ftyzjopneumologii Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu – był Oddział Poznański Polskiego Towarzystwa Chorób Płuc oraz Stowarzy-

szenie Wspierania Pulmonologii Poznańskiej, które – jako

organizacja pozarządowa – jest od trzech lat dużym wsparciem działalności pulmonologicznej w naszym środowisku.

Tlenoterapia domowa prowadzona jest w szczególnej grupie chorych obarczonych ciężkimi nieodwracalnymi schorzeniami, z których najczęstszą jest przewlekła obturacyjna choroba płuc. Jako metoda leczenia – stosowana w ciężkiej przewlekłej niewydolności oddechowej – została zapoczątkowana przez zespół prof. Jana Zielińskiego z Instytutu Gruźlicy i Chorób Płuc w Warszawie. Wdrażano ją mimo wielu przeciwności, potwierdzających istotne jej znaczenie dla chorych, wbrew trudnościom organizacyjnym i finansowym. Początkowo rozwijała się dzięki centralnym i regionalnym zakupom koncentratorów tlenu, obecnie jest świad-

zeniem tzw. odrębnie kontraktowanym przez Narodowy Fundusz Zdrowia. Moderatorem zespołów zajmujących się tą metodą leczenia jest prof. Paweł Śliwiński.

Obecnie istnieje w kraju ponad 70 ośrodków domowego leczenia tlenem, choć ich rozmieszczenie jest zróżnicowane. Ostatnie dwa lata były czasem zwiększenia liczby koncentratorów o około 50%. Choć ta metoda leczenia rozwija się w sposób dość dynamiczny, to jednak – jak się szacuje – potrzeby w tym względzie zabezpieczone są w 10–20%. Opieką w chwili obecnej objętych jest ponad 2 000 pacjentów.

Badania kliniczne potwierdziły jednoznacznie dobroczynne działanie tlenoterapii w warunkach domowych u pacjentów z ciężką niewydolnością oddechową. Przedłuża ona znacząco czas życia, poprawia jego jakość. Jak się okazuje, procedura ta – w porównaniu z innymi – nie jest wcale zbyt kosztochłonna. Na przykład koszt jednego stentgraftu – protezy aorty brzusznej – jest równa wartością z prowadzeniem tlenoterapii u dziesięciu pacjentów przez cały rok. Podobnie wypada porównanie z jednym kardiowerterem-defibrylatorem. O wiele więcej kosztują procedury hematologiczne. Pulmonologiczni pacjenci nie są wcale wymagający.

Podczas spotkania obecnych było ponad 70 lekarzy, którzy – obok poruszania zagadnień tlenoterapii domowej – zastanawiali się m.in. nad stosowaniem tej metody w opiece paliatywnej. Gościem spotkania był prof. Jacek Łuczak. Doc. Marek Jemielity przedstawiał perspektywy rozwoju

transplantologii płucnej, która jest istotnym wyzwaniem w przewlekłych schorzeniach układu oddechowego. Prof. Halina Batura-Gabryel przedstawiła wykład na temat *Przewlekła obturacyjna choroba płuc a schorzenia współistniejące*. Prof. Dorota Górecka uświadomiła nowe możliwości farmakoterapii w leczeniu uzależnienia od nikotyny, natomiast niżej podpisany przedstawiał zagadnienia opieki paliatywnej w schorzeniach układu oddechowego.

Uczestnicy przekonali się również, że wielkopolskie zakątki są warte odwiedzania. Podczas spotkania był też czas na zwiedzanie i rekreację. Wrażenie zrobiły na gościach tereny Pojezierza Sierakowsko-Międzychodzkiego oraz często niedoceniana Puszcza Notecka, po których przewodnikiem był pan Włodzimierz Łącki. Zagadnienia poznańskiej gwary podczas wieczornej biesiady przybliżył redaktor Jacek Hałasik. Sądzę, że Goście byli zadowoleni z organizacji zapewnionej przez zespół prof. Haliny Batury-Gabryel oraz prof. Witolda Młynarczyka.

Rozwój tlenoterapii domowej jest jednym z przykładów twórczej aktywności społeczności lekarskiej, w tym przypadku pulmonologów, którzy – wbrew trudnościom – wprowadzają nowe metody leczenia z korzyściami medycznymi, personalnymi, społecznymi i ekonomicznymi.

SZCZEPAN COFTA